

Prešernovo gledališče Kranj

Repertoarna knjižica
umetniške sezone 2000/2001

Od želje k zadovoljstvu	2
Spoštovani obiskovalci našega gledališča!	3

ABONMAJSKA PONUDBA SEZONE 2000/2001

<i>Paula Vogel: KAKO SEM SE NAUČILA VOZITI (How I learned to drive)</i>	8
<i>Zdenko Kodrič: VLAK ČEZ JEZERO</i>	10
<i>Anton Pavlovič Čehov - Rok Vilčnik: ENODEJANKE</i>	12

ABONMAJSKI GOSTUJOČI PREDSTAVI

<i>Tone Partljič: NISEM KRIV</i>	14
<i>Milan Jesih: TRIKO</i>	16

IZVENABONMAJSKA PONUDBA

<i>Svetlana Makarovič: SAPRAMIŠKA</i>	18
---------------------------------------	----

PONOVITVE IZ PREJŠNJIH PREJŠNJIH SEZON

<i>Moliere: SKOPIUH</i>	20
<i>Svetlana Makarovič: TETA MAGDA</i>	22
<i>Roald Dahl – Desa Muck: MATILDA</i>	24
<i>Sanja Ivić: PREŠEREN V PEKLU</i>	26

NAGRADE V SEZONI 1999/2000

Grün-Filipičeva nagrada	28
Zlata paličica	29

VPISOVANJE ABONMAJA

DOSEDANJI ABONENTI	30
--------------------	----

VRSTE ABONMAJEV	31
-----------------	----

CENIK ABONMAJEV ZA SEZONO 2000/2001	32
-------------------------------------	----

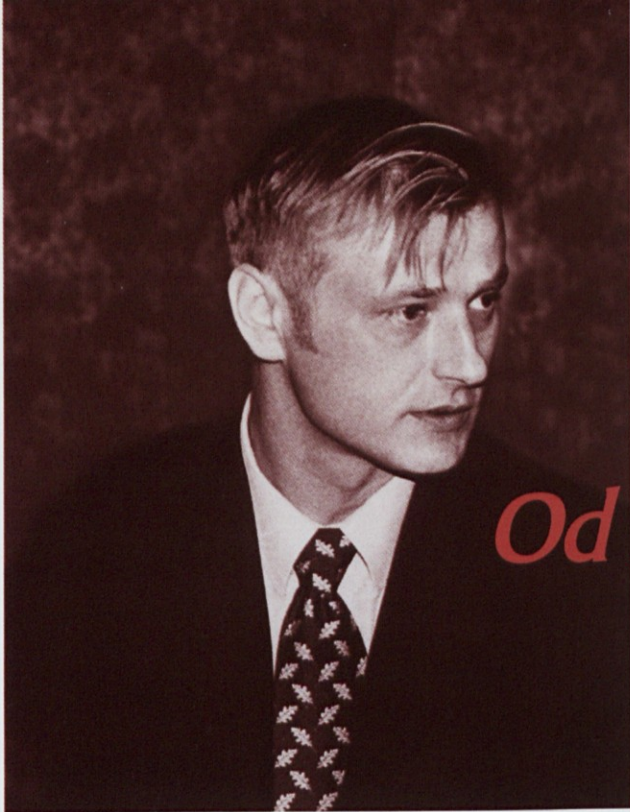

Squid

Č 57/2000/2001

DI 190100736

Od želje k zadovoljstvu

Jacques Lacan, francoski psihoanalitik, je na enem od predavanj v okviru slovitih seminarjev razlagal študentom koncept želje na primeru večerje v kitajski restavraciji: Gostje pridejo v kitajsko restavracijo in se posedejo. Pristopi natarak, ki gurmanom postreže z jedilnim listom. A na jedilnem listu so jedi opisane v kitajskih pismenkah in nihče ne ve, kaj bi naročil. Zato pokličejo natararja in ga sprašujejo, katera jed se skriva za pismenkami. Natarak natančno razloži sestavo jedi in način priprave, a gostje vseeno niso prepričani, kaj bi jedli, in zato postavijo natararju končno vprašanje: Kaj nam priporočate za večerjo?

Seveda Lacan zadnje vprašanje gostov bistro interpretira kot imperativ natararju, naj ugame željo gostov. Gostje so natararja vprašali, povejte nam, kaj bi radi jedli, oziroma povejte nam, kaj je naša želja!

To, kar se dogaja gurmanom v kitajskih restavracijah, se redno dogaja našim abonentom ob vpisu abonmaja. Sprašujete nas, če lahko povemo, kakšne gledališke predstave želite gledati oziroma kakšna je vaša želja. Kolikor pogledamo lanskoletno statistiko, ki pove, da se je vpis v abonma povečal, kolikor pomislimo, da je bila zasedenost dvorane Prešernovega gledališča stoodstotno zasedena nekaj mesecev, in kolikor se spomnimo številnih zadovoljnih obrazov, ki so razigrani zapuščali teater, lahko zatrdimo, da smo uganili željo naših gledalcev.

In postopek iz kitajske restavracije se tudi letos ponavlja: pred vami je repertoarna knjižica umetniške sezone 2000/2001, v kateri imate natančno predstavljene vse informacije v zvezi s predstavami, abonmaji, sedežnim redom ... Skratka, prebrali si boste, kakšne predstave si v naslednji umetniški sezoni Prešernovega gledališča želite gledati.

Francoski psihoanalitik se je v nadaljevanju predavanja lotil podrobne razlage koncepta želje, ni pa opisane situacije strnil v zaključek, da natarak vendarle ugame željo gostov, ki po zaužiti večerji zadovoljni odidejo iz restavracije. In podobno je tudi v gledališču. Umetniška sezona 2000/2001 Prešernovega gledališča Kranj vam bo ob vpisu abonmaja in po ogledu predstav prinesla resnično zadovoljstvo!

mag. Tomaž Kukovica
ravnatelj

Spoštovani obiskovalci našega gledališča!

Čas je, da vas ponovno povabimo med nas. In kot se spodobi za vabilo, vas tudi tokrat nagovarjamo in zapeljujemo, da se nam pridružite na potovanju skozi gledališko leto.

Za nas se je novo leto pravzaprav že začelo, saj že potekajo vaje za dve predstavi prihajajoče sezone, za vas in za vaše najmlajše pa se bo na začetku septembra: za takrat načrtujemo premiero vam in vašim otrokom dobro znane in priljubljene Sapramiške avtorice Svetlane Makarovič.

Za vse tiste, ki se svojim otrokom na Sapramiški ne boste pridružili, pa v začetku oktobra pripravljamo premiero besedila Kako sem se naučila voziti ameriške avtorice Paule Vogel. Igra je povsod, kjer je bila uprizorjena, zaradi svoje tematske in gledališke provokativnosti požela pohvale, razvpitost in velik uspeh pri kritikih in publiki. V našem gledališču bo delo prvič uprizorjeno v Sloveniji.

Takoj po tej premieri se bomo podali na vznemirljivo potovanje z Vlakov čez jezero Zdenka Kodriča, vi pa se nam boste pridružili na njem v sredini decembra.

Na tem nenavadnem potovanju se bomo srečali z enim največjih slovenskih slikarjev – Rihardom Jakopičem – in z njegovim manj znanim, a zato nič manj zanimivim slikarskim kolegom Lajošem Vrečičem, ki ga slovenska javnost prav v tem času ponovno odkriva. Njuna umetniška pot, predvsem pa njuno usodno srečanje v Ljubljani vas bosta gotovo pretresla in vam razkrila delček skrivnosti njunih nenavadnih usod, v katerih bo vsak lahko prepoznal tudi sebe.

Takoj po novem letu se bo začelo že četrto potovanje s slovitimi Enodejankami Antona Pavloviča Čehova v avtorski priredbi letošnjega Grumovega nagrajenca Roka Vilčnika. Na njem se bomo soočili s sveže zaljubljenimi in staro odljubljenimi pari in se nakrohotali njihovim problemom, zadregam in nerodnostim, ki so vsem nam dobro znane, zato jih na tem mestu ne bomo posebej opisovali.

S premiero Enodejank konec marca ali v začetku aprila pa naše in vaše poti še ne bo konec. Vmes se bo zgodilo marca še potovanje po najboljših uprizoritvah slovenskih avtorjev na Tednu slovenske drame in potovanje z dvema gostujočima abonmajskima predstavama ter številnimi gostujočimi, ki vam bodo pregnale dolgčas in polepšale dneve.

V letošnjem gledališkem letu smo se odločili za vznemirljivo pot, polno presenečenj in sanj, v katerih se boste prepoznali v tisti podobi, ki jo o sebi in svetu že imate, in tudi v tisti, ki vam je danes morda še neznana in skrita v vas čaka na odkritje. Odločili smo se za gledališče, ki išče in provocira, ki odpira vprašanja in poskuša po svoje tudi odgovarjati nanje, odločili smo se za gledališče, ki čara in sanja, odločili smo se za gledališče, ki se ne zadovoljuje s povprečnostjo in utečenostjo, ampak želi biti radikalno, inovativno, sveže in čarobno. Ter seveda komunikativno.

Odločili smo se za predstave, ki govorijo o nas in vas, o življenju, ki ga živimo, in sanjah, ki jih sanjamo in ki navezadnje govorijo o temeljnih problemih življenja in bivanja.

Tukaj smo zato, da bi skupaj odkrili, kje smo, in se podali tja, kamor si želimo.

Marinka Poštrak
dramaturginja in vodja umetniškega oddelka

REPERTOAR *sezone* 2000/2001

Tine Oman

Gregor Čušin

Vesna Slapar

Darja Reichman

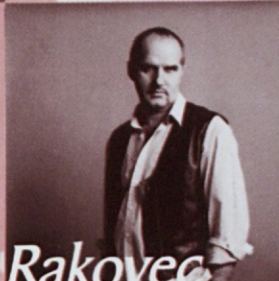

Uroš Smolej

Matjaž Višnar

Pavel Rakovec

Vesna Jevnikar

ABONMAJSKE PREDSTAVE

Paula Vogel:

KAKO SEM SE NAUČILA VOZITI, drama

Zdenko Kodrič:

VLAK ČEZ JEZERO, drama

Anton Pavlovič Čehov:

ENODEJANKE, komedija

Tone Partljič:

NISEM KRIV (KD Španski borci Ljubljana), komedija

Milan Jesih:

TRIKO (Gledališče Ptuj), komedija

OTROŠKA PREDSTAVA

Svetlana Makarovič:

SAPRAMIŠKA

31. TSD

9. 3.-17. 3. 2001

TEDEN SLOVENSKE DRAME

Gledališče si pridržuje pravico do spremembe programa!

Fotografije Damjan Švarc

ABONMAJSKA PONUDBA

Paula Vogel:

Kako sem se naučila voziti *(How I learned to drive)*

Drama

Prvič v slovenščini

Prevajalec Jure Potokar

Režiserka Mateja Koležnik

sezona 2000/2001

Paula Vogel velja za eno najpomembnejših in najuspešnejših sodobnih ameriških dramatičark. Za njena dramska besedila (Baltimore Waltz, Hot 'n' Throbbing, The Minneola Twins) je značilno obravnavanje in razpiranje najrazličnejših tabu tem. Toda značilno zanjo je tudi dejstvo, da na prepovedana področja vstopa »z nasmehom na ustnicah«. In na prav tak način je napisano tudi njeno besedilo Kako sem se naučila voziti, za katero je prejela najvišje priznanje za dramatiko, Pulitzerjevo nagrado, uprizoritev v New Yorku pa je postala slovita uspešnica.

V nekem svojem intervjuju avtorica poudarja, da je besedilo napisala kot komedijo – saj je smeh po njenem prepričanju edina mogoča strategija preživetja –, čeprav se v njem dotika izredno občutljive in travmatične teme.

Igra se namreč začne v trenutku, ko nas osrednja junakinja v zrelih letih popelje po poti svojih spominov na mladost in otroštvo, zmeraj globlje v čas spolnega dozorevanja, ki ga je usodno zaznamovalo razmerje s stricem. Avtorica sama večkrat poudarja, da je drama Kako sem se naučila voziti drama o naši kulturi in družbi, ki že v najnežnejšem otroštvu prične seksualizirati otroka in prepoznavati njegovo telo kot objekt seksualnega poželenja.

Toda kvaliteta in širina drame je natanko v tem, da avtorica problema pedofilije ne prikazuje črno-belo in s poenostavitvami, ampak poskuša v drami prikazati kompleksen problem družbe ter v njej položaj odraščajoče deklice in kasneje dekleta, ki iz zaznamujočega odnosa ne zraste v zafrustrirano žensko, temveč sprejme iz razmerja, ki jo je zaznamovalo za vse življenje, tudi nauk, kako preživeti v tako strukturiranem svetu. Kako sem se naučila voziti je zato predvsem zgodba o dekletu, ki se iz metaforičnih cestnih pravil in lekcij iz vožnje nauči tudi trdih pravil življenja.

Predstavo bo tokrat prvič v Prešernovem gledališču režirala Mateja Koležnik, ki je v zadnjih letih zrežirala vrsto uspešnih in odmevnih predstav: Tri visoke ženske Edwarda Albeeja v MGL, njegovo Kdo se boji Virginie Woolf? v SNG Drama Ljubljana, Lepotno kraljico Leenana Martina McDonagha v Mali Drami in Histerijo Terrrya Johnsona v MGL.

ABONMAJSKA PONUDBA

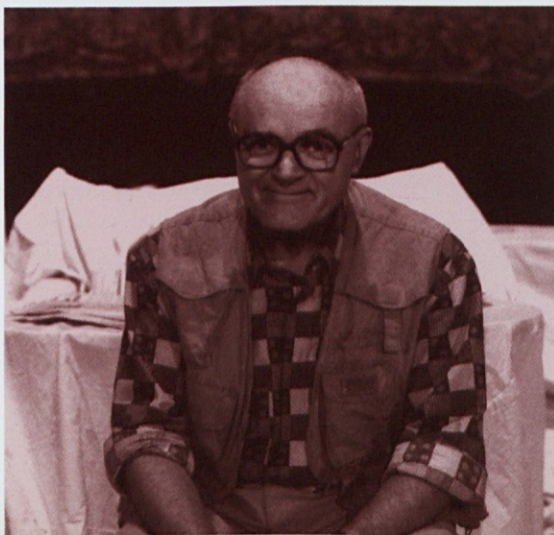
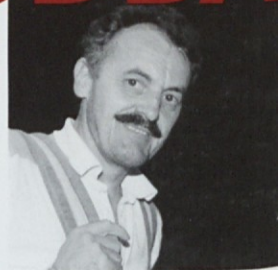
Zdenko Kodrič:

Vlak čez jezero

Drama

Krstna uprizoritev

Režiser Mile Korun

sezona 2000/2001

Zdenko Kodrič je na lanskem Tednu slovenske drame prejel za Vlak čez jezero nagrado Slavka Gruma za najboljši dramski tekst. Naj kot zanimivost omenim tudi, da bomo njegovo besedilo, katerega osnovna tema je srečanje oziroma umetniški konflikt dveh slovenskih slikarjev – Riharda Jakopiča in Ludvika Vrečiča –, uprizorili v letu stote obletnice Vrečičevega rojstva.

Kodričeva »pragmatična legenda« nas s svojo epskostjo, ki ji pa nikakor ne manjka dramatičnega naboja, popelje v čas med vojnama, v čas dekadence in strastnih, največkrat tudi nasprotujočih si umetniških konceptov. Atmosfera brezizhodnosti, provincialnosti in ustvarjalnega nemira kulminira v hrepenenju po potovanju v neznano kot metafori za svobodo, ki pa zmeraj znova trči ob trdi zakon stvarnosti in ostro mejo, ki jo postavlja stiska preživetja. V tako zaznamovanem svetu (razpetem med Budimpešto in Ljubljano) se zgodi srečanje dveh samosvojih slikarjev – Jakopiča in Vrečiča –, obeh do skrajnosti zavezanih nemirnemu iskanju in uveljavljanju lastne umetniške poti.

Kodričevo besedilo pa ni zanimivo le kot zgodovinska in biografska freska dveh slovenskih slikarjev, ampak nam s pomočjo njunega srečanja in njunega soočenja s kapitalistično pragmatično trgovsko pametjo govori tudi o presenetljivo identični situaciji današnjih umetnikov in njihovem boju za preživetje in uveljavitev.

Vlak čez jezero nas začara tudi z izrazitim erotičnim nabojem. Avtor v njem izrisuje nenavadne preplete življenjskih usod, ki jih narekuje dekadentni eros. Junaki zgodbe se prepuščajo strastem spontano, iz njihovega pogoltnega vrtinca pa izstopajo neizbrisno zaznamovani in sami bolj kot kdaj prej.

Predstavo bo režiral Mile Korun, ki je v Prešernovem gledališču ustvaril že vrsto izjemno uspešnih in umetniško izzivalnih predstav. Spomnimo se samo Cankarjevega Kralja na Betajnovi, Hiengovega Izgubljenega sina in Strička Vanje A. P. Čehova. V lanski sezoni pa je v SNG Drama Ljubljana režiral temeljno delo svetovne literature – Idiota Dostojevskega v lastni priredbi – in požel z njim navdušenje tako pri kritikih kot tudi pri publiki.

ABONMAJSKA PONUDBA

Anton Pavlovič Čehov
Rok Vilčnik:

Enodejanke

Komedija

Režiser Vito Taufer

sezona 2000/2001

Enodejanke A.P. Čehova veljajo za bisere komike v avtorjevem dramskem opusu. Večina od njih tvori tudi v konceptualnem smislu zaključeno celoto in na tak način jih želimo tudi uprizoriti. Osebe iz Snubača, Medveda, O škodljivosti tobaka, Tragika po sili ali Labodjega speva zlahka prepoznamo tudi v Svatbi ali Jubileju.

Osnovna tema, ki se kot rdeča nit vleče skozi vse »šale v enem dejanju« je seveda odnos med moškim in žensko, obdelan iz komične perspektive, razgrnjen v vsej svoji arhetipskosti situacij ali stereotipnosti boja med ženskim in moškim principom.

V Snubaču in Medvedu smo tako priče tipičnemu in nam še kako dobro poznanemu »nesporazumu« med spoloma. V prvem pride moški v srednjih letih snubit mlado dekle, toda namesto da bi ji izpovedal ljubezen in jo prosil za roko, se med njima iz pogovora o posestvu in psih vname strasten prepir zaradi absurdnih nesporazumov in principov. Seveda se bosta na koncu poročila, čeprav se očitno tudi prepirati ne bosta nehala. Nekaj podobnega se zgodi tudi v Medvedu. Prileten posestnik želi od užaloščene vdove izterjati dolg, ki ga je zapustil njen pokojni mož. Vdova se v svojem žalovanju ne pusti motiti,

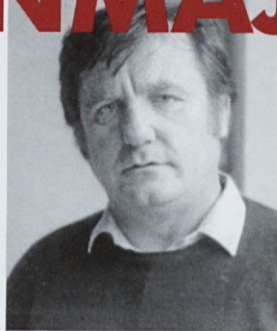
izterjevalec pa trmasto vztraja, da mu vrne dolg, in zagrozi, da se ne bo premaknil iz hiše, dokler denarja ne dobi. Med njima se sproži plaz očitkov, obtoževanj in obojestranskih poniževanj, ki doseže vrhunec v povabilu na dvboj, vendar se ta namesto v streljanje razplete v strasten poljub.

Kaj se dogaja po poljubu, ki pelje v poroko, pa nam vsak na svoj način plastično predstavi po nekaj letih zakona oba »srečno« poročena moža; prvi v enodejanki O škodljivosti tobaka, drugi v Tragiku po sili.

Za Čehova tako značilna tragikomičnost, ki meji že na burlesknost, je zaščitni znak njegovih Enodejank, čeprav se zdi, da jih preveča tokrat več komičnega kot tragičnega in da so situacije, v katerih se znajdejo njegovi pari, na podoben način »absurdne« kot pozneje pri Ionescu in Beckettu.

Z adaptacijo Enodejank se bo tokrat »spopadel« letošnji Grumov nagrajenelec za najboljše dramsko besedilo Rok Vilčnik. Režiral bo Vito Taufer, ki je prav tako letos prejel (med drugim za Skopuha) nagrado Prešernovega sklada, kranjski publiki pa je gotovo ostal v spominu tudi njegov Sen kresne noči, ki ga je v abonmajski ponudbi odigralo Mladinsko gledališče iz Ljubljane.

ABONMAJSKA GOSTUJOČA

Tone Partljič:

Nisem kriv

Komedija

Režiser Vinko Möderndorfer
Moje gledališče,
Kulturni dom Španski borci Ljubljana

predstava

Moje gledališče pripravlja za otvoritev svoje nove sezone Partljičevo komedijo, ki bo tako kot do zdaj vse njegove komedije brez dvoma polnila dvorane doma in na gostovanjih. Partljičeva komedija Nisem kriv na humoren način govori o problemih, ki jih vsi dobro poznamo.

Ločeni profesor slovenskega jezika in pisatelj je prepričan, da se mu v življenju neprestano dogajajo hude krivice. Ena izmed njih je tudi ta, da ga je pred leti zapustila žena in zdaj trpi zaradi občutka osamljenosti, pa tudi knjig, ki jih piše, mu nobena od založb noče izdati.

Komedija se začne na božični večer, ki ga večina srečnih Slovencev praznuje v družinskem krogu, le on si sam samcat in razočaran peče puranje bedro in toži nad krivicami, ki se mu dogajajo. Ker ves čas še zmeraj gnjavi bivšo ženo in ji grozi s samomorom, mu žena pošlje na dom čistilko Marijo, da bi mu odgnala dolgčas in pospravila nered v stanovanju. Če želite zvedeti, kako se bo razpletla »romanca« s čistilko Marijo, in se pri tem še zabavati, pa morate seveda kupiti abonma ali vsaj vstopnico in si predstavo pač ogledati.

Predstavo bo režiral Vinko Möderndorfer, sam avtor številnih komedijskih uspešnic, za katere je prejel na Dnevih komedije v Celju že vrsto nagrad, in prav tako letošnji nagrajenec Prešernovega sklada.

ABONMAJSKA GOSTUJOČA

Milan Jesih:

Triko

Štirje komedijanti se na univerzalnem prizorišču »levijo« iz vloge v vlogo, brzijo iz ene spolne pustolovščine v drugo ter s številnimi ostro izrisanimi karikaturami oseb (od naivnih najstnic, prostodušnih kmetov in delavcev do vzvišenih akademikov in velemestnih gospa) slikovito, duhovito in brez moraliziranja izpričujejo, kako smo »pod kožo vsi krvavi«.

Slavko Pezdir, Delo

Komedija

Gledališče Ptuj
Režiser Matjaž Latin

Jesihov Triko nosijo štirje protagonisti: dve ženski in dva moška, ki nastopajo v vlogah različnih dramskih oseb, veže pa jih gon po ljubezenski nasladi. To je motiv, tema in hkrati ideja te igre, ki se ne pogloblja v vzroke in posledice erotičnih razmerij, ampak jih prikaže kot kombinatorično formulo. /.../ Vsi igralci so se izkazali s preskoki iz vloge v vlogo (zaradi tega naj ocena posameznikom odpade), discipliniranim oblikovanjem, igralsko kondicijo, predvsem pa s sproščenostjo, kakršno je redko videti. Skratka, ptujski Triko je polnokrvna erotična komedija, ki se daje na ogled v človeški in gledališki užitek.

Barbara Orel, Dnevnik

Triko, absurdna ljubezenska komedija, sen kresne noči, kakršen je možen še danes oziroma je bil leta 1985, ko je bil Triko prvič uprizorjen, je v ptujskem gledališču z Latinom in s štirimi izjemnimi igralci doživel svežo in zabavno odrsko postavitev. Štirje igralci, dve ženski in dva moška, preigravajo scene iz

predstava

ljubezenskega življenja, predvsem njegovega seksualnega dela. Situacije, ki jih šteje večinski realističen pogled na svet za tragične ali vsaj resnobne, se razrešijo absurdno komično. Prizori so kratki, končujejo se in medias res, prehajajo drug v drugega brez prehodov. /.../ Igralci sijajno preigravajo možnosti komedijske igre. Izbor mladih igralk rezultira v profesionalni, entuziastični igri. Vem, da to ne spada v profesionalen kritički aparat, a je preprosto treba reči, da se predstavi pozna, da se je igralcem ljubilo igrati.

Petra Vidali, Večer

Pod taktirko mladega režiserja Matjaža Latina je ptujska igralska zasedba na mali oder prinesla živahnost, sproščenost in mladostnost, po čemer si bo mogoče zapomniti predstavo Triko. /.../ (Bolj ali manj) odrasli bodo lahko tja do konca leta in še pozneje v ponovitvah uživali v predstavitvi trikojevskih avantur, v katerih se skriva veliko realnih slik iz medsebojnih odnosov sodobnega časa. Triko ima to moč, da potegne v predstavo ter na svoj način zabava in navdušuje občinstvo z vsemi mogočimi ljubezenskimi zgodbami in prigodami. Navsezadnje so to le majhne avanture, o velikih se ne govori.

T. Mohorko, Tediak

IZVENABONMAJSKA

Svetlana Makarovič:

Sapramiška

Otroška predstava

Režiserka Katja Pegan

ponudba

Sapramiške verjetno ni treba posebej predstavljati niti odrasli, kaj šele otroški publiki, saj velja tako rekoč za klasiko slovenske otroške literature.

V vseh besedilih za otroke, ki jih napiše Svetlana Makarovič, se z lahkoto prepoznavajo ne le najmlajši, ampak tudi njihovi starši. In tudi zgodba o Sapramiškinih težavah z lešniki, zobkom in bolj ali manj prijaznimi živalmi je taka.

Na duhovit, vendar na trenutke tudi trpek način se Sapramiški razkrivajo osnovni problemi in zagate življenja z drugimi. Sapramiška v svoji stiski spozna, da živeti v gozdu z drugimi živalmi ni tako enostavno, kot si je predstavljala. Sapramiški se v stiski, ko sama ne more streti lešnika, odpre precej za malo miško bistvenih vprašanj: Koliko lahko zaupam v poštenost drugih? So mi drugi res pripravljeni zmeraj priskočiti na pomoč? Komu lahko popolnoma zaupam? Kaj je pravo prijateljstvo? In – ali res obstaja prijazni mišji strah, ki nesrečnim in žalostnim miškam pričara čarobne lešnike?

In tako se na koncu izkaže, da ima Sapramiška pravzaprav srečo v nesreči. Čeprav si zlomi zob, pozneje ugotovi, da obstaja v gozdu tudi Detel, ki ta zob lahko popravi, in da oditi k zobozdravniku niti ni najhujša stvar na svetu. In kar je največ vredno; Sapramiška spozna, da ji je Regica res dobra prijateljica in da se včasih, ko smo zelo obupani, lahko zgodijo celo čudeži. Predstava bo, v nasprotju z lanskoletno uspešnico Matildo, namenjena najmlajši publiki.

Režiserka Katja Pegan velja za mojstrico otroških predstav. Njene predstave Lajce, Ti in jaz mali medo in Ostržek navdušujejo otroško in odraslo publiko z izvirnostjo in neizmerno domišljijo, zato ni čudno, da so postale pravi hiti.

PONOVITVE

Molière:
Skopuh

Komedija

Režiser Vito Taufer

Igralci
Janez Škof, Uroš Smolej, Vesna Slapar, Gregor Čušin,
Mojca Partljič, Vesna Jevnikar, Tine Oman, Matjaž Višnar,
Pavel Rakovec, Rok Vihar in Robert Kavčič

IZ PREJŠNJIH

Največja uspešnica letošnje sezone Prešernovega gledališča, za katero je skupaj še z nekaterimi uprizoritvami režiser Vito Taufer prejel nagrado Prešernovega sklada.

Takšna zraščenosť s tipično slovenskim ljudskim pa omogoča celo vrsto izbrušenih in komičnih likov, med katerimi ni slabo odigranega, ki so pravzaprav v hipu prepoznavne figure iz patologije nacionalnega značaja, vsi do kraja karikirani, opremljeni z repetitivnimi in potujenimi gestami in grimasami.

Matej Bogataj, Razgledi

Skopuh, kot si ga je z zdaj že ustaljeno ekipo sodelavcev zamislil Vito Taufer, je odličen. /.../ Končni rezultat /.../ je popolna komedizacija Moliere. Če se namreč ob branju, pa tudi večini klasičnih uprizoritev zdi, da je komična ost naperjena zlasti na glavni lik, tip, ostali pa se bolj ali manj samo zapletajo v komične situacije, so tukaj skarikirani vsi. Od cele zasedbe do celega (slovenskega) občestva pa je samo korak. V copatih.

Petra Vidali, Večer

Iz megle se na začetku luščijo in na koncu vanjo znova pogreznjejo sence groteskno skrivenčenih protagonistov, ki ves čas dogajanja nesproščeno zakrčeni nemirno begajo sem in tja, kot bi bili ujetniki magnetne privlačnosti denarja ali spola ter pod pritiskom strahu pred nadzorom in posegi neznane višje sile. V ostro karikiranih in sploščenih tipih ljudske burke z izparevanjem odrske megle vse bolj prepoznavamo burleskno podobo ta čas aktualnih človeških in družbenih slabosti in napak.

Slavko Pezdir, Delo

Odlična karakterna komedija z občutkom za tempo, ki komični učinek gradi na estetiki grdega, telesno komičnem, stiliziranih strasteh, nečimrnosti, vseh vrst domišljavosti in predvsem bolesten težnji za denarjem /.../, skratka na odru kranjskega gledališča spet ena tistih predstav, ki je vredna ogleda.

Marjana Ravnjak, TV Slovenija

Ta konsistentna uprizoritev je strašna komedija s tistega pregiba, kjer izbruhi napetost sproščujočega smeha zadrgejo grla ob uvidu srhljivo izmaličenih podob človeške pogoltnosti.

Barbara Orel, Dnevnik

Predstava mi je bila zelo všeč, saj je bila komedija oziroma je bila smešna in so jo igralci takšno tudi odigrali. Všeč mi je bila tudi zato, ker vsebina predstavlja, kakšni so ljudje oziroma kakšni naj ljudje ne bi bili. Naučil sem se, da tudi če sem kdaj bil skopušen, bom od zdaj bolj radodaren in bom Harpagonu čim manj podoben.

Luka Pavlin, 6. c, Osnovna šola Naklo

PONOVITVE IZ PREJŠNJIH

Svetlana Makarovič:

Teta Magda

Komedija

Režiser Dušan Mlakar

Igralci

Ivo Godnič, Vesna Slapar, Darja Reichman,
Vesna Jevnikar, Tine Oman, Matjaž Višnar
in Robert Kavčič

Teta Magda je eksotična osvežitev, ki presega troposfero običajne slovenske gledališke komike. Magda pa bi v vsakem primeru zarohnela, naj »diletantske« sodbe zadržimo zase.

Primož Jesenko, Dnevnik

Gledalcu bo po ogledu Tete Magde seveda jasno, da je bilo v naslovni vlogi mogoče zasesti edino Iva Godniča. V svoji že znani komiki je dal z duhovitimi stavki Svetlane Makarovič novo razsežnost, ob kateri se je velik del premierskega občinstva tresel od smeha.

Staša Grahek, Radio Slovenija

Brez dvoma lahko rečemo, da je Teta Magda doslej najbolj posrečena uprizoritev v letošnji sezoni v PG Kranj. Skozi širšo optiko pa se nam pokaže tudi kot predstava, ki v »vseslovenski« komedijski ponudbi kotira više od povprečja.

Amelia Kraiger, Gorenjski glas

Domiselno oblikovani karakterji in ironiziranje popularnega njuejdževskega iskanja nove duhovnosti ter šarlatanskih prerokovalcev, iskalcev višjega smisla, so bili vsekakor zabaven študij tudi za igralce.

Marjana Ravnjak, TV Slovenija

Naslovno junakinjo, Magdo Madeleine Orehek pr. mr., svetovljansko samozavestno, z najrazličnejšimi domnevnimi veččinami in znanji razsipno ter prostodušno gosposko damo »v najlepših letih«, postavlja avtorica kot svojevrstno ogledalo pred skrbno izbrane predstavnike v številne (malo)meščanske konvencije sploščenih, zavrtih in zatrtih Slovencev, katerih duhovne horizonte tokrat pomenljivo zaznamujejo že njihova imena: Pavlina Mrhar, Frida Cokl, Viktor Poglajen in Zvone Štoklerle.

Slavko Pezdir, Delo

PONOVITVE IZ PREJŠNJIH

Roald Dahl - Desa Muck:

Matilda

Mladinska komedija

Režiser Matjaž Latin

Igralci

Vesna Slapar, Gregor Čušin,
Matjaž Višnar, Draga Potočnjak,
Marijana Breclj, Saša Mihelčič
in Rok Vihar

S evda je Matilda super predstava. Čisto po moje jo igrajo in ves čas sem sodelovala pri tej igri. Ampak še najbolj všeč mi je bil prizor, ko je Matilda šla v šolo. To je tako resnično, ker vem, kako je mladi deklici takrat, saj se vsega tega še dobro spomnim. Ko bi le več takega lahko videli na domačem odru.

Asja Hrvatina, osnovnošolka, Gorenjski glas

Saj ne vem, kaj dodati sestri. Komaj sva čakali soboto in ves čas prosili očka, da bi naju vendarle peljal v gledališče. Igra je še pa še, igralci pa so takšni, kot bi z nami hodili v šolo. Čisto po naše se vedejo. Vse je zabavno pa tudi čisto zares. In še to naj povem - takšno gledališče imam rada.

Arja Hrvatina, osnovnošolka, Gorenjski glas

To gledališče imam že dolgo rada, zato sem rada pripeljem svojo hčerko. Kadar pa gre za takšno igro, kot je Matilda, res narejena za mlade gledalce, tudi sama postanem spet mlada in se prepustim Talijinemu nagovarjanju. Zdi se mi, kot bi me Desa Muck, ki je Dahlovo delo pripravila za oder, zelo dobro poznala. Kot da bi vsako besedo pisala prav zame. Sicer pa vprašajte kompetentno ocenjevalko, našo Uršo.

Andeja Rihtaršič, mama, Gorenjski glas

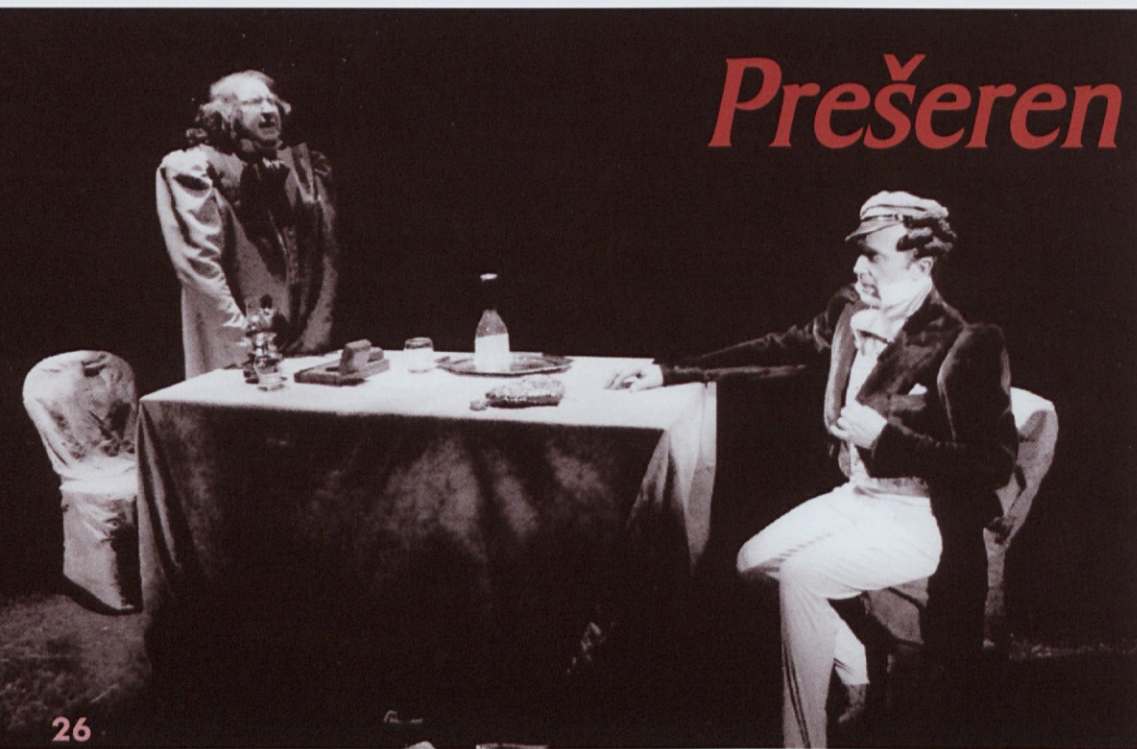
Še bi šla rada gledat Matildo. A zakaj? Zato, ker se rada smejim, ker sem rada vesela, ker rada berem vesele knjige in mislim, da je v gledališču kljub vsemu smeha, tistega veselega, sproščenega, premalo. V Desinih knjigah in zdaj v tej igri, ki ji je ona dala odrsko obliko, je tega veliko. Dovolj tudi zame.

Urša Rihtaršič, osnovnošolka, Gorenjski glas

Avtorica dramatizacije Desa Muck in režiser Matjaž Latin (asistirala mu je Viktor Ljubutin) sta smotrno sledila tudi pri nas dobro znani literarni predlogi (v prevodu Bogdana Gradišnika) in izbrala iz nje tiste prizore, ki so najznačilnejši za tok pripovedi in karikaturno izostreno karakterizacijo oseb ter jih je mogoče na odru učinkovito uresničiti. Z nekaj izvirnimi domislicami in ironičnimi namigi sta dogajanje še dodatno zasidrala v tukajšnji in današnji novokapitalistični podjetniški sedanjik ter tega dopolnjujoč svet prostočasnega televizijskega zabavnštva, njegovih domačih idolov in »žrtev«.

Slavko Pezdir, Delo

PONOVITVE IZ PREJŠNJIH

Prešeren v Peklu

Sanja Ivić:

Dramatizirana poezija

Režiser Zlatko Bourek

Igralci
Vesna Slapar, Tine Oman
in Matjaž Višnar

V gledališču, ki nosi pesnikovo ime, so kot prispevek k prireditvam ob 200. obletnici Prešernovega rojstva krstno uprizorili delo dramaturginje Sanje Ivić Prešeren v Peklu, v Arkovem prevodu. Gre za avtorski in od tradicionalnega slovenskega prešernoslovja distanciran poskus dramatizacije zapuščine našega romantičnega poeta, ki postavlja v ospredje njegovo univerzalno misel o jeziku, literaturi in umetnosti.

Naslovno vlogo, ki večinoma brez klasične razčustvovanosti posreduje največji del Prešernove pesniške zapuščine, je zbrano in zrelo izoblikoval Tine Oman. Mladostno zaletavega in nekritičnega Mladeniča je prispeval Matjaž Višnar, pasje zvestega in nadčasovno poduhovljenega Prijatelja pa Vesna Slapar.

Slavko Pezdir, Delo

NAGRADE *vsezone*

Grün-Filipičeva nagrada

Za dosežke v slovenski dramaturgiji zadnjih let dramaturginji

Marinki Poštrak

Po mnenju žirije dramaturški dosežki Marinke Poštrak pri predstavah režiserjev Vita Tauferja in Eduarda Milerja v slovenskih gledališčih presegajo opuse vseh drugih in se uvrščajo v sam vrh nove dramaturgije pri nas. Njihova glavna značilnost je luščenje patine vseh konvencij, ideologij, mitov, teorij in estetik, ki so se nabrale na besedilih v desetletjih in stoletjih, ter jih postavlja v današnjega duha časa. Naštejmo uprizoritve, ki niso bile nagrajene samo pri nas, ampak so cenjene tudi v mednarodnem prostoru: Tauferjev *Silence, silence, silence* in Shakespeare-Rozmanov *Sen kresne noči* v Slovenskem mladinskem gledališču, Beckettov *Konec igre* in Ionescova *Plešasta pevka* v Primorskem dramskem gledališču, Linhartov *Matiček se ženi* in Müllerjeva *Eksplorzija spomina* v Slovenskem ljudskem gledališču Celje, O'Caseyjeve *Katastrofe* v Cafe teatru ter Molièrov *Skopuh* v Prešernovem gledališču.

1999/2000

Zlata paličica

**Prešernovemu gledališču Kranj
za izkazano zaupanje mladi in najmlajši
gledališki generaciji za predstavo
MATILDA**

Prešernovo gledališče je večino ključnih uprizoritvenih elementov zaupalo mladim gledališkim ustvarjalcem. Večina njih je to zaupanje dodobra izkoristila in tako postala porok, da se bo gledališko ustvarjanje za otroke razvijalo tudi v bodoče. Zato je nagrada zlata paličica gledališču priznanje predvsem Vesni Slapar, Gregorju Čušinu, Saši Mihelčič, Roku Vihariju, Matjažu Latiču, Sebastjanu Duhu in drugim z željo žirije, da se gledališka ustvarjalnost za otroke obravnava na tak način tudi v drugih slovenskih gledališčih.

Zlata paličica

**Igralki Marijani Brecelj
za vlogo Volovškarce v predstavi MATILDA
v izvedbi Prešernovega gledališča Kranj**

MARIJANA BRECELJ je v protigrli nosilka glavne prestave. S svojimi raznovrstnimi igralskimi sredstvi jo novo pestro uporabo, z neverjetno sposobnostjo samoironije in izkvikovno popolnostjo je ustvarila kreacijo, ki kljub svoji negativni funkciji v predstavi pušči pri občinstvu simpatičen vtis in obrodi izjemno gledališko doživetje.

VPISOVANJE *abonmaja*

VPISOVANJE ABONMAJA

bo potekalo v gledališki avli vsak dan od 10. do 12. ure in od 16. do 18. ure (ob sobotah samo dopoldne).

DOSEDANJI ABONENTI

boste svoj abonmajski sedež lahko obnovili od srede, 6., do torka, 12. septembra 2000.

DOSEDANJI ABONENTI, KI ŽELITE ZAMENJATI SVOJ SEDEŽ,

boste abonmajski sedež lahko zamenjali v sredo, 13. septembra 2000.

Če svojih abonmajev ne boste obnovili do 13. septembra, bomo razumeli, da ne želite ostati abonent PG Kranj, in bomo vaše sedeže ponudili novim abonentom.

NOVI ABONENTI

boste abonmajske vstopnice lahko kupili od petka, 15., do srede, 20. septembra 2000.

Informacije o vpisu abonmaja so vam na voljo v upravi gledališča ali po telefonu 04/280-49-00 ob delavnikih od 10. do 12. ure.

KONTO SISTEM

Konto vstopnice so kuponi, ki jih imetnik pri blagajni gledališča zamenja za redne vstopnice.

Konto vstopnice si zagotovi podjetje, posameznik ali skupina na osnovi naročilnice oziroma plačila konto vstopnic (vsaj deset), ki jih lahko ponovno naroči kadarkoli v sezoni. Cena ene konto vstopnice je 2000 SIT. Konto vstopnice se vplačajo vnaprej na osnovi izdanega računa in se med gledališko sezono poljubno uporabijo za ogled posameznih predstav, ki so razpisane za konto (npr za abonma PETEK 1, IZVEN in **konto**).

Konto vstopnice niso vezane na dan v tednu in jih lahko porabljate od začetka do konca sezone. Imetnikom konto vstopnic priporočamo zamenjavo za redne vstopnice že v predprodaji, lahko pa jih zamenjate pred predstavo, če bodo redne vstopnice še na voljo.

Imetnike konto vstopnic bomo ob koncu vsakega meseca obveščali o vseh ponovitvah predstav v naslednjem mesecu.

Konto vstopnice je treba zamenjati za redne vstopnice do junija 2001!

INFORMACIJE O ABONENTSKIH PREDSTAVAH

so na voljo:

v dnevnem časopisju (Delo in Dnevnik) na dan predstave

v Gorenjskem glasu

na radiu (koledar kulturnih dogodkov)

na teletekstu TV Slovenja

v mesečnem programu, ki je brezplačno na voljo pri blagajni

gledališča

na spletnih straneh www.pgk-gledalisce.si

v vitrini pred vhodom v PG Kranj

UGODNOSTI ZA ABONENTE

Upokojemcem, študentom in dijakom nudimo ob vpisu abonmaja popust ob predložitvi ustreznih dokumentov (popusti so upoštevani v ceniku).

Z nakupom abonmaja imate zagotovljen stalen sedež skozi celotno sezono, tako da vam ne bo treba razmišljati o rezervacijah in čakanju pred blagajno.

Vsi abonenti lahko izkoristite 10-% popust pri vsakem nakupu ene vstopnice za katerokoli predstavo v PG Kranj, razen za premiere in prireditve, katerih organizator ni PG Kranj.

Vsi abonenti lahko izkoristite nagradni kupon za 50-% popust pri nakupu vstopnice predstav 31. tedna slovenske drame.

Vsem abonentom bomo brezplačno konec meseca pošiljali Poglej zakulisje, mesečni razpored predstav za naslednji mesec.

Abonenti boste imeli za vsako predstavo (razen za gostujoče predstave) od premiere na voljo na blagajni gledališča brezplačen gledališki list.

V primeru, da si predstave ne morete ogledati v okviru svojega abonmaja, vam v izjemnih primerih in če boste odpovedali svoj abonmajski sedež najmanj dva dni pred predstavo, omogočamo ogled nadomestne predstave.

VRSTE ABONMAJEV

ČETRTEK

Predstave predvidoma ob četrtekih

PETEK 1

PETEK 2

PETEK 3

Predstave predvidoma ob petkih

SOBOTA 1

SOBOTA 2

Predstave predvidoma ob sobotah

MODRI

RUMENI

ZELENI

Predstave ob različnih dnevih od ponedeljka do četrтка

CENIK ABONMAJEV ZA SEZONO 2000/2001

(popusti so upoštevani)

Prostor 1 5. in 6. vrsta

Prostor 2 3., 4., 7.-10. vrsta in balkon 1. vrsta

Prostor 3 1., 2., 11., 12. vrsta in balkon 2.-4. vrsta

REDNI ABONENTI	Takošnje plačilo	Plačilo na dva obroka	Plačilo s kartico
Prostor 1	9.500	2 x 5.000	10.000
Prostor 2	8.550	2 x 4.500	9.000
Prostor 3	7.600	2 x 4.000	8.000
UIPOKOJENCI			
Prostor 1	7.500	2 x 4.000	8.000
Prostor 2	6.750	2 x 3.600	7.200
Prostor 3	6.000	2 x 3.200	6.400
ŠTUDENTI, DIJAKI			
Prostor 2	4.000	2 x 2.200	4.400
Prostor 3	3.600	2 x 2.000	4.000

PRAVNE OSEBE Plačilo z naročilnice

Prostor 1 10.000 **Prostor 2** 9.000 **Prostor 3** 8.000

Možnost plačila z naslednjimi plačilnimi karticami:

EUROCARD-MASTERCARD, VISA, KARANTA, BA KARTICA, MAESTRO.

Možnost plačila na dva obroka, prvi obrok ob vpisu, drugi obrok v oktobru (položnica).

IZVENABONMAJSKE CENE VSTOPNIC ZA SEZONO 2000/2001

	Redne cene	Premiera izven
Prostor 1	2.800	2.500
Prostor 2	2.400	2.300
Prostor 3	2.200	2.000

SEDEŽNI RED

Prostor 1

Prostor 2

Prostor 3

ODER

vhod →

prehod - PARTER

BALKON

↑ vhod

Gledališki list javnega zavoda Prešernovo gledališče Kranj, sezona 2000/2001, št. 1

Odgovorni urednik in ravnatelj	mag. Tomaž Kukovica
Glavna urednica, dramaturginja in vodja umetniškega oddelka	Marinka Poštrak
Koordinator programov	Robert Kavčič
Vodja tehničnega oddelka in inspicient	Ciril Roblek
Računovodkinja	Darka Mihelič
Poslovna sekretarka	Nataša Oman
Garderoberka	Bojana Fornazarič
Frizer in masker	Matej Pajntar
Osvetljevalec	Drago Cerkovnik
Odrski tehniki	Simon Markelj
	Janez Plevnik
	Robert Rajgelj
Lektor	Arko
Oblikovalec	Lev Lisjak
Fotografija	Damjan Švarc, Jane Štravs, Lev Lisjak, Maja Aduša Vidmar, Stanko Zebec in arhiv Prešernovega gledališča Kranj
Tisk	TiskŽnidarič

Prešernovo gledališče Kranj	Glavni trg 6, Kranj
Telefona	
Uprava	04/2804900
Blagajna	04/2022681
Elektronska pošta	presern-gled@s5.net
Spletne strani	www.pgk-gledalisce.si

